

Sao không trở lại tạ ơn?

(Lm. Huy Hoàng)



Mười người phong cùi khổ đau, mọi người tránh xa.
Từng ngày giữa đời, ngàn ơn Ngài đã khấng ban.
Một ngày trong đời, từ sớm, rồi chiều, đến đêm,
Từng sợi tóc mềm được Chúa từng ngày giữ cho.



Kêu cầu khẩn xin, được Chúa thương chữa lành.
Con hưởng phúc ân mà quên tình Chúa Trời.
con chỉ biết lo hưởng thú vui giữa đời.
Mưa đổ xuống trên ruộng đất đang khô cần.



Nhưng chỉ một người quay trở lại để tạ ơn Chúa.
Con đã không còn những tâm tình của người con Chúa.
Không nhớ cội nguồn bao ơn lành từ đâu đưa tới.
Tất cả là tình Chúa quan phòng để con vui sống.



Ôi người trần thế quả là bạc tình vô ơn.
Không cảm tạ Chúa thường ban tràn đầy muôn ơn.
Vui hưởng hạnh phúc như là một loài vô tri.
Ân tình của Chúa ban tràn chỉ vì yêu con.



Bao nhiêu ơn lành suốt cuộc đời con được nhận lãnh,



sao không trở lại dâng lời cảm tạ Thiên Chúa.



Tình Ngài thương con cao hơn trời rộng hơn biển khơi.



Trọn đời ghi nhớ không quên, nhớ để đáp đền.